

Sygn. akt VIII AKa 48/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Adam Wrzosek

Sędziowie: SA – Izabela Szumniak

SO (del.) – Anna Grodzicka - spr.

Protokolant: Olga Balcer

przy udziale prokuratora Krzysztofa Kosieradzkiego

po rozpoznaniu w dniach 29 lutego 2024 r. i 5 czerwca 2024 r.

sprawy z wniosku I. N.

przeciwko Skarbowi Państwa

o zadośćuczynienie i odszkodowanie z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania

na skutek apelacji, wniesionych przez pełnomocnika wnioskodawcy, prokuratora i pełnomocnika Komendanta Stołecznego Policji

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt V Ko 250/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy I. N., tytułem odszkodowania należnego wnioskodawcy w związku z niewątpliwie niesłusznym zatrzymaniem w dniu 28 marca 2020 r., kwotę 530 (pięćset trzydzieści) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

II. zmienia zaskarżone uzasadnienie wyroku w ten sposób, że w części dotyczącej rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania o zadośćuczynieniu eliminuje sformułowanie w brzmieniu: „ Sąd miał na uwadze również miejsce realizacji prawa do wolności, wybrane przez wnioskodawcę (przed posesją prywatną)”;

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok i jego uzasadnienie utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy I. N. kwotę 288 (dwieście osiemdziesiąt osiem) złotych tytułem ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

V. wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

--	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 48/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt V Ko 250/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

pełnomocnik wnioskodawcy

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny – Komendant Stołeczny Policji jako organ reprezentujący Skarb Państwa

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do innego rozstrzygnięcia albo ustalenia (co do wysokości zadośćuczynienia i oddalenia wniosku o odszkodowanie)	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	Uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wnioskodawca	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.	I. N.	Uszkodzenie odzieży (buty, marynarka) w wyniku działań podjętych przez funkcjonariuszy Policji w związku z niewątpliwie niesłusznym zatrzymaniem wnioskodawcy w dniu 28 marca 2020 r.	Dokumentacja fotograficzna Pismo pełnomocnika dot. określenia wysokości szkody (buty 250 zł, marynarka 280 zł) Określenie wysokości żądania na kwotę 530 zł - stanowisko na rozprawie odwoławczej	k. 268 i 269-272 k. 276 i 267

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wnioskodawca	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.	I. N.	Rozmiar krzywdy uzasadniający przyznanie zadośćuczynienia ponad kwotę 3000 zł	Brak dowodów	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.	<p>Dokumentacja fotograficzna dotycząca uszkodzenia odzieży wnioskodawcy.</p> <p>Pismo dot. określenia wysokości szkody.</p>	<p>Dokumenty wiarygodne.</p> <p>Brak podstaw do kwestionowania autentyczności i rzetelności przedłożonej do akt dokumentacji obrazującej stan obuwia i marynarki należącej do wnioskodawcy po zdarzeniu w dniu 28 marca 2020 r.</p> <p>Brak podstaw do zakwestionowania wysokości szkody określonej w piśmie pełnomocnika wnioskodawcy.</p>

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p><u>Apelacja pełnomocnika Komendanta Stołecznego Policji jako organu reprezentującego Skarb Państwa</u></p> <p>Obraza prawa materialnego, tj. art. 115 § 2 k.p.w. w zw. z art. 117 k.c. przez nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, pomimo wniesienia wniosku o zadośćuczynienie po upływie 6 miesięcy od daty zwolnienia zatrzymanego.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu, iż zatrzymanie wnioskodawcy nie nastąpiło w związku z podejrzeniem popełnienia wykroczenia podczas, gdy prawidłowa – tj. znajdująca oparcie w kryteriach art. 7 k.p.k. – ocena zgromadzonego materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku, że zebrany w sprawie materiał wskazuje, że I. N. został zatrzymany w związku z popełnieniem wykroczenia</p> <p>Obraza prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 2 ustawy o</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadne</p>

	<p>Policji poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, iż uprawnieniem osoby zatrzymanej na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 3 cyt. Ustawy jest złożenie wniosku o zadośćuczynienie i odszkodowanie w terminie wskazanym w art. 555 k.p.k.</p> <p>Ewentualnie</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na treść orzeczenia polegający na błędnym przyjęciu, że zasądzona tytułem zadośćuczynienia z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania kwota 3000 zł jest odpowiednia podczas, gdy prawidłowa – tj. znajdująca oparcie w kryteriach art. 7 k.p.k.- ocena zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie winna prowadzić do wniosku, że wysokość zasądzonej kwoty jest nadmiernie wygórowana.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty okazały się niezasadne.</p> <p>Wobec faktu, iż zarówno wnioskodawca i jego pełnomocnik oraz prokurator nie złożyli wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, Sąd odwoławczy ograniczył zakres uzasadnienia do ustosunkowania się do zarzutów apelacji pełnomocnika Komendanta Stołecznego Policji. Z uwagi na zbieżność zarzutów w zakresie obrazy prawa materialnego przytoczona w tej części uzasadnienia argumentacja odnosić</p>		

się będzie również do apelacji wniesionej przez prokuratora.

Obie apelacje sprowadzają się do wykazania, że w sprawie powinny znaleźć zastosowanie przepisy kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, a co za tym idzie wniosek powinien zostać oddalony w całości z uwagi na przedawnienie roszczenia. Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić.

Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że wnioskodawcy przysługiwał roczny termin na złożenie wniosku o zadośćuczynienie i odszkodowanie (wynikający z art. 555 k.p.k.), a zgłoszony przez prokuratora oraz pełnomocnika (...) zarzut przedawnienia był bezzasadny. Należy zgodzić się z oceną Sądu, że zatrzymanie I. N. w dniu 28 marca 2020 r. nie nastąpiło w związku z popełnieniem wykroczenia. Sąd pierwszej instancji przedstawił w uzasadnieniu wyroku logiczny wywód w tym zakresie, a stanowisko to i zaprezentowaną argumentację, Sąd Apelacyjny w pełni podziela. Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia nie dawały uprawnienia funkcjonariuszom Policji do zatrzymania wnioskodawcy w okolicznościach, w jakich do niego doszło. W przedmiotowej sprawie zatrzymanie miało charakter porządkowy, a jego podstawę stanowił art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (vide k. 1 akt sprawy III Kp 343/20). Zgodnie z art. 15 ust. 2 cytowanej ustawy, osobie zatrzymanej na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w Kodeksie postępowania karnego. Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy

o Policji osobie zatrzymanej w trybie zatrzymania porządkowego przysługują uprawnienia wynikające z kodeksu postępowania karnego (por. W. Kotowski, Ustawa o Policji, Komentarz, wyd. IV, LEX). Sąd Apelacyjny podziela zapatrywania wyrażone przez Sąd pierwszej instancji, że ogólne odwołanie do uprawnień osoby zatrzymanej przewidzianych w Kodeksie postępowania oznacza, że uprawnienia te dotyczą nie tylko możliwości złożenia zażalenia na zatrzymanie, ale również prawa do złożenia wniosku o zadośćuczynienie i odszkodowanie. W takiej sytuacji roszczenie podlega rozpoznaniu w oparciu o przepisy kodeksu postępowania karnego. Stosując zatem przepis art. 555 k.p.k. Sąd Okręgowy słusznie ustalił, że wnioskodawcy przysługiwał roczny termin na złożenie wniosku, który został zachowany.

W tym stanie rzeczy zarzuty z pkt 1, 2 i 3 apelacji pełnomocnika Komendanta Stołecznego Policji oraz zarzut obrazy prawa procesowego, tj. art. 552 § 4 k.p.k. w zw. z art. 555 k.p.k., podniesiony w apelacji prokuratora uznano za bezzasadne.

Zarzut z pkt 4 (błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyznanie nieodpowiedniej, wygórowanej sumy zadośćuczynienia) jest także niezasadny.

Sąd Okręgowy wyprowadził trafne wnioski co do rozmiaru krzywdy oraz stopnia intensywności dolegliwości doznanych przez wnioskodawcę w wyniku zatrzymania. Jak słusznie wskazał Sąd pierwszej instancji dolegliwości związane z zatrzymaniem w dniu 28 marca 2020 r. sprowadzały

się do bezprawnego pozbawienia I. N. wolności przez okres około 5 godzin, użycia środków przymusu oraz uniemożliwienia realizacji konstytucyjnego prawa do wolności słowa. W tej sytuacji przyznanie wnioskodawcy zadośćuczynienia w kwocie 3000 zł nie budzi zastrzeżeń. Jednocześnie, oddalając wniosek ponad w/w kwotę, Sąd I instancji miał na uwadze czas i stopień natężenia cierpień wynikających z krótkotrwałego pozbawienia wolności, wiek wnioskodawcy, brak negatywnych następstw dla jego zdrowia oraz brak wpływu zatrzymania na sposób jego funkcjonowania w społeczeństwie.

Przyznając zadośćuczynienie w kwocie 3000 zł Sąd opierał się na rzetelnych i zindywidualizowanych kryteriach znajdujących oparcie w przeprowadzonych dowodach. W realiach sprawy nie można uznać, by przyznana kwota była nadmierna w stosunku do doznanej przez wnioskodawcę krzywdy, jak również aby stanowiła źródło nieuzasadnionej korzyści majątkowej. Skarżący w apelacji nie przedstawił takich argumentów, które mogłyby podważyć prawidłowość ustaleń Sądu pierwszej instancji w tym zakresie. Z pewnością nie jest trafne stanowisko skarżącego, że w związku z zatrzymaniem I. N. nie zostały naruszone żadne jego prawa oraz, że nie doznał on żadnej krzywdy. Również okoliczność związana z czasem trwania pozbawienia wolności nie przemawia za obniżeniem sumy zadośćuczynienia. Zatrzymanie było niewątpliwie niesłuszne, trwało przez kilka godzin, a w tym czasie wnioskodawca był podawany

określonym czynnościom i rygorom wynikającym ze stanu zatrzymania.

Już samo przeżycie sytuacji stresowej związanej z zatrzymaniem upoważnia do przyznania wnioskodawcy zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Dolegliwości wiązać należy z ingerencją zatrzymania w sferę dóbr osobistych człowieka, a są to wartości o najwyższym stopniu ochrony.

Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem strony skarżącej, że zachodzą podstawy do oddalenia wniosku w całości, względnie obniżenia sumy zadośćuczynienia.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 26 listopada 2019 r. (sygn. akt IV CSK 386/18) pojęcie „odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia” powinno się rozumieć jako wymóg zindywidualizowania sytuacji pokrzywdzonego z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy oraz odniesieniem się do okoliczności obiektywnych. Wysokość zadośćuczynienia wyznaczają dwie granice, z jednej strony musi ono przedstawiać wartość ekonomicznie odczuwalną, z drugiej zaś powinno być utrzymane w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2019 r., w sprawie II AKa 47/19, L.).

W ocenie Sądu Apelacyjnego zadośćuczynienie w kwocie 3000 zł jest adekwatne do okoliczności i skutków zatrzymania, sprawiedliwie rekompensując doznaną przez wnioskodawcę krzywdę.

<p>Wniosek</p>		
<p>Apelacja Prokuratora</p> <p>Wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie wniosku z uwagi na przedawnienie roszczenia.</p> <p>Apelacja Komendanta Stołecznego Policji</p> <p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I i IV poprzez oddalenie w całości zasądzzonego zadośćuczynienia oraz oddalenie żądania w przedmiocie zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika, ewentualnie obniżenie kwoty przyznanego zadośćuczynienia.</p> <p>Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy</p> <p>Wniosek o zmianę wyroku w zaskarżonej części oraz uwzględnienie wniosku w całości.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny (apelacja pełn. wnioskodawcy)</p> <p># niezasadne (apelacja pełn. (...) i prokuratora)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski sformułowane w apelacji pełnomocnika (...) i prokuratora uznano za niezasadne z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu – argumentacja jak w pkt 3.1.</p> <p>Wniosek sformułowany w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy uznano za zasadny w takim zakresie, w jakim domagał się uwzględnienia żądania o odszkodowanie w kwocie 530 zł. W pozostałym zakresie (podwyższenie zadośćuczynienia do kwoty 5000 zł) wniosek uznano za niezasadny.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Rozstrzygnięcia z punktu I, II, IV i V.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Prawidłowość ustaleń i wniosków poczynionych przez Sąd I instancji. Bezzasadność zarzutów apelacji odnoszących się do powyższych rozstrzygnięć.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Dotyczy rozstrzygnięcia z pkt III wyroku i jego uzasadnienia.</p> <p>Uwzględnienie żądania o odszkodowanie w całości, w kwocie 530 zł, stanowiącej wielkość szkody doznanej w wyniku działań funkcjonariuszy Policji w związku z niewątpliwie niesłusznym zatrzymaniem w dniu 28 marca 2020 r. Skoro zatrzymanie wnioskodawcy było niewątpliwie niesłuszne to skutki tego zatrzymania związane z zaistniałą szkodą materialną, a wynikające z czynności podjętych przez funkcjonariuszy Policji (doprowadzenie do radiowozu), obciążają Skarb Państwa, który odpowiada na zasadzie ryzyka za działania podjęte przez funkcjonariuszy w</p>	

przebiegu zatrzymania. Sąd Apelacyjny nie podziela argumentacji Sądu I instancji, że wnioskodawca przyczynił się do powstania szkody stawiając opór i odmawiając dobrowolnego przemieszczenia się do radiowozu, co skutkowało zastosowaniem środków przymusu bezpośredniego. W realiach sprawy nie było uzasadnionych podstaw do zatrzymania, a w związku z tym podejmowania działań zmierzających do przymusowego doprowadzenia i osadzenia wnioskodawcy w radiowozie.

Częściowe uwzględnienie apelacji pełnomocnika wnioskodawcy w zakresie zmiany uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Okoliczność w jakim miejscu doszło do zatrzymania (przed posesją prywatną) nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, w tym dla oceny zasadności roszczenia. Sąd I instancji przywołując w uzasadnieniu wyroku kwestionowane stwierdzenie (które zostało wyeliminowane) nie wskazał czy i jakie znaczenie ta okoliczność ma dla podjętego rozstrzygnięcia o zadośćuczynieniu. W istocie sformułowanie to uznać należy za zbędne, pozostające bez znaczenia dla meritum sprawy. Stąd też apelacja została uznana za częściowo zasadną, co skutkowało zmianą uzasadnienia zaskarżonego wyroku, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

W pozostałym zakresie uzasadnienie nie podlegało zmianie wobec braku przesłanek przemawiających za uchyleniem lub zmianą określonych ustaleń, ocen i stwierdzeń. Uzasadnienie wyroku odzwierciedla pewien proces myślowy Sędziego, stąd też nie jest uzasadnione nadmierne ingerowanie w jego treść po to tylko, żeby złągodzić wydźwięk niektórych sformułowań.

Zwięźle o powodach zmiany

Argumentacja jak wyżej. Częściowa zasadność zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy (w zakresie odszkodowania i częściowo w zakresie uzasadnienia wyroku).

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.---
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt IV i V	Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy kwotę 288 zł tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa.

7. PODPISY
SSA Izabela Szumniak SSA Adam Wrzosek SSO del. Anna Grodzicka

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Komendant Stołeczny Policji		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do innego rozstrzygnięcia albo ustalenia co do wysokości zadośćuczynienia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do innego rozstrzygnięcia albo ustalenia co do wysokości zadośćuczynienia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawcy	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie z pkt II i III oraz uzasadnienie wyroku (w części)	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana